

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem v právní věci žalobce: **J. S.**, bytem, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 3. 2017, č.j. 720 604 4560/315-AK,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladu řízení.
- III. Žalované se **nepřiznává** právo na náhradu nákladů.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobce se domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované (dále též „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí žalované ze dne 13.2.2017, č.j. R-13.2.2017 – 421/720 604 4560. Žalovaná přitom zamítla žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o

důchodovém pojištění“), neboť nezískal potřebnou dobu pojištění pro vznik nároku na tento důchod.

II. Obsah žaloby

Žalobce především uvedl, že dne 16.1.2017 mu byl přiznán invalidní důchod II. stupně. Dne 13.2.2017 mu pak byl zamítnut z důvodu, že nesplňuje podmínky zákona o důchodovém pojištění. Žalobce přitom podal odvolání a doložil, že od 1.4.2004 do 12.1.2009 byl OSVČ. Roky 2007, 2008 a 12 dní v roce 2009 mu nebyly započítány. I při doložení dokladu mu pak bylo sděleno, že od 1.1.2007 do 12.1.2009 nebyl v evidenci žalované veden jako OSVČ. Žalobce zdůraznil, že se v letech 2006 až 2008 staral o nemocnou matku. Živnost nemohl zrušit, neboť měl dluh na sociálním pojištění. Platil totiž zákon, že má-li živnostník dluh na sociálním pojištění, pak nemůže tuto činnost ukončit. Dostal se do větších finančních problémů, neboť na péči o maminku potřeboval měsíčně částku 7 000 Kč. Jeho maminka pak neměla žádný příjem, neboť byla nařízena exekuce a její invalidní důchod zadržoval exekutor. Měsíční splátky byly přitom strhávány přímo z jejího invalidního důchodu.

Žalobce dále uvedl, že jako OSVČ ani neměl nárok na pečovatelský příspěvek a byl nucen platit sociální pojištění. Sociální pojištění pak splácí od června 2013, kdy je v insolventi. Insolvence končí v květnu roku 2018. V současné době je bez příjmu, protože mu úřad práce odebral i životní minimum ve výši 3 410 Kč. Životní minimum mu bylo odebráno, neboť v insolventi má dar ve výši 4 000 Kč, a tudíž na něj nemá nárok.

Žalobce závěrem uvedl, že námitku proti zamítnutí podal dne 15.2.2017 na OSSZ Třebíč. Žalované byla doručena dne 27.2.2017, přičemž rozhodnutí bylo vyhotoveno dne 28.3.2017. Dle názoru žalobce není splněna 30 denní lhůta a o jeho námitce bylo rozhodnuto opožděně.

III. Vyjádření žalované k žalobě

Žalovaná ve vyjádření především uvedla, že opětovně detailně zkontrolovala výpočet na osobním listu důchodového pojištění žalobce. Shledala jej věcně správným a odpovídajícím zjištěným časovým intervalům, právnímu postavení žalobce z hlediska započitatelnosti pro účely zákona o důchodovém pojištění (zaměstnanec, OSVČ, uchazeč o zaměstnání atd.), úhradám pojistných plateb a i dalším důležitým skutečnostem jako např. pobírání/nepobírání podpory v nezaměstnanosti během vedení účastníka v evidenci uchazečů o zaměstnání na ÚP atd. Žalobce přitom nesplnil ani jednu z alternativně vymezených podmínek pro splnění minimální nutné doby pojištění ve smyslu ustanovení § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, tj. ani dobu pojištění v součtu alespoň 5 let v období 10 let před vznikem invalidity (24.11.2016) a ani dobu pojištění v součtu alespoň 10 let v intervalu 20 let před vznikem invalidity.

Žalovaná dále uvedla, že žalobce dosud v řízení neuváděl péči o nemocnou matku. Ze stanoviska OSSZ Třebíč však plyne, že lze hodnotit dobu pojištění jen za období od 28. 2. 2007 do 11.2.2008. K datu 28.2.2007 byl totiž stanoven stupeň závislosti II. u matky žalobce a podle § 5 odst. 2 písm. d) zákona o důchodovém pojištění je právě tento a vyšší stupeň závislosti podmínkou uznání péče o takovou osobu jako doby pojištění pečující osoby. Datum 11.2.2008 pak odpovídá dni, kdy byla jeho matka umístěna do domova důchodců v Kojaticích - Velkém Újezdu, čímž žalobce přestal ve smyslu zákona o důchodovém pojištění o svou matku pečovat. Příslušnou žádost na OSSZ Třebíč však žalobce doposud nepodal, a tudíž nemohlo být ani vydáno rozhodnutí o uznání časového intervalu péče o matku jako doby pojištění.

Žalovaná rovněž zdůraznila, že obdržela námitky až dne 27.2.2017, přičemž 30 denní lhůta končí dne 29.3.2017. Rozhodnutí o námitkách bylo vydáno dne 28.3.2017, a tudíž byla lhůta k vydání rozhodnutí dodržena.

IV. Jednání před soudem

Žalobce při jednání především zdůraznil, že nemohl ukončit podnikání, pokud dlužil peníze. Stejně tak jako držitel živnostenského listu neměl nárok na příspěvek na péči o osobu blízkou. Zdůraznil, že doplatil na znění zákona. Staral se o svou matku, musel prát, vařit a neměl žádný příjem, přičemž doba péče o ni mu nebyla započítána do doby pojištění. K dotazu soudu uvedl, že od konce roku 2007 byl zaměstnán. K dotazu soudu pak rovněž potvrdil, že doposud nepožádal o započtení náhradní doby pojištění péče o svou matku. V současné době již uhradil své závazky a skončila mu insolvence.

Žalovaná pak při jednání především zdůraznila, že v roce 2006 žalobce neuhradil pojistné. Po jeho uhrazení mu bude možné tuto dobu započítat. Stejně tak si doposud nepodal žádost u OSSZ Třebíč o vydání rozhodnutí o započtení doby péče o osobu blízkou (matku žalobce).

V. Posouzení věci krajským soudem

Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s) a jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Napadené rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1, § 65 a následujících s.ř.s. v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s), ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud při svém rozhodování vyšel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Žalobce namítal, že od 1.4.2009 do 12.1.2009 působil jako OSVČ, přičemž roky 2007, 2008 a 12 dnů v roce 2009 mu nebyly započítány do doby pojištění potřebné pro vznik nároku na přiznání invalidního důchodu.

Podle § 5 odst. 1 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, *pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákonem účastí osoby samostatně výdělečně činné.*

Podle § 10 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, *osoba samostatně výdělečně činná je v kalendářním roce účastna pojištění po dobu, po kterou vykonávala samostatně výdělečnou činnost.*

Podle 11 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, *dobou pojištění je po 31. prosinci 1995, osob uvedených v § 5 odst. 1 a v § 5 odst. 4, za kterou bylo v České republice zapláceno pojistné.*

Podle § 40 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění *potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku a) do 20 let méně než jeden rok, b) od 20 let do 22 let jeden rok, c) od 22 let do 24 let dva roky, d) od 24 let do 26 let tři roky, e) od 26 let do 28 let čtyři roky a f) nad 28 let pět roků.*

Podle odstavce 2 téhož ustanovení *potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.*

Z obsahu správního spisu (posudek OSSZ Třebíč) soud zjistil, že invalidita u žalobce vznikla dne 24.11.2016. Ke splnění potřebné doby pojištění ke vzniku nároku na invalidní důchod musel by žalobce v posledních 10 letech před vznikem invalidity získat alespoň 5 roků pojištění, případně v posledních 20 letech před vznikem invalidity získat alespoň 10 roků pojištění. Dle žalované žalobce v rozhodném období 10 let před vznikem invalidity, tj. od 24. 11. 2006 do 23.11.2016 získal 3 roky a 103 dnů pojištění. V rozhodném období 20 let před vznikem invalidity, tj. od 24.11. 1996 do 23. 11. 2016 získal žalobce toliko 6 roků a 77 dnů pojištění. Jak je uvedeno shora, tak namítal, že od 1.4.2009 do 12.1.2009 působil jako OSVČ, přičemž roky 2007, 2008 a 12 dnů v roce 2009 mu nebylo započítáno. Při jednání svou argumentaci korigoval tak, že od konce roku 2007 byl zaměstnán. Soud z obsahu správního spisu (evidenční listy důchodového pojištění) ověřil, že žalobce byl skutečně od 3.12.2007 a v dalších zpochybňovaných letech 2008 a 2009 zaměstnán. V roce 2007 byla žalobci uznána doba pojištění 29 dnů, v roce 2008 pak celkem 289 dnů, včetně náhradní doby pojištění, v roce 2009 pak celkem 242 dnů pojištění. Žalobce pak ani konkrétně neargumentoval, že by v těchto letech měl být uznán jiný počet dnů pojištění a jaký počet dnů. Do doby pojištění pak byly žalobci rovněž započítány doby od 1. 4. 2004 do 31.12.2004 a od 1.1.2005 do 31.12.2005, což je zřejmé i z jeho

osobního listu důchodového pojištění. Z odůvodnění rozhodnutí žalované pak správně plyne, že žalobci nebylo možné jako dobu pojištění hodnotit rok 2006, neboť za toto období nebylo uhrazeno pojistné. Žalobce pak ani neuváděl, že by za tuto dobu pojistné uhradil. Ve smyslu shora citovaného ustanovení § 11 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, podmínkou, aby se jednalo o dobu pojištění, je, že bylo zaplacené pojistné. Žalobce však při jednání uváděl, že byl v insolvenčním řízení, které již bylo ukončeno. Je tedy na něm, aby se znovu obrátil na OSSZ Třebíč a oznámil ji tyto nové skutečnosti.

Soud nadto k věci uvádí, že není úkolem soudu nahrazovat námitky žalobce, a tudíž se ani nemohl zabývat tím, z jakého důvodu a zda správně mu nebyla započítána doba pojištění v letech 2011 až 2014, neboť žalobce proti této skutečnosti nijak nebrojil ani ji nezpochybnil.

Žalobce dále v žalobě uváděl, že se v letech 2006 až 2008 staral o nemocnou maminku. Z obsahu správního spisu soud nezjistil, že by žalobce tuto skutečnost žalované v průběhu správního řízení sdělil. Soud k věci uvádí, že podle § 5 odst. 2 písm. d) zákona o důchodovém pojištění. *Pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastny dále osoby pečující osobně o osobu mladší 10 let, která je závislá na pomoci jiné osoby ve stupni I (lehká závislost), nebo o osobu, která je závislá na pomoci jiné osoby ve stupni II (středně těžká závislost) nebo stupni III (těžká závislost) anebo stupni IV (úplná závislost), pokud spolu žijí v domácnosti; podmínka domácnosti se nevyžaduje, jde-li o blízkou osobu.* Jedná se tedy o dobu osobní péče o osobu, která je podle [zákona o sociálních službách](#) závislá na pomoci jiné osoby. V případě závislosti na pomoci ve stupni I (lehká závislost) se hodnotí jen doba péče o osobu mladší 10 let. Nejednalo-li se o péči o osobu blízkou (osoby blízké jsou vymezeny v [§ 24 odst. 1 ZDuP](#)), je podmínkou společnéžití v domácnosti. Tato doba péče se prokazuje rozhodnutím okresní správy sociálního zabezpečení, srov. [§ 85 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení](#). Žalobce však zatím žádné takové rozhodnutí nedoložil ani neuvedl, že podal návrh na zahájení řízení o uznání takové doby. Žalovaný dosud nemohl proto k této době přihlídnout. Žalovaný pak k možnému uznání doby uvedl, že lze hodnotit dobu pojištění jen za období od 28. 2. 2007 do 11.2.2008. K datu 28.2.2007 byl totiž stanoven stupeň závislosti II. u matky žalobce a podle § 5 odst. 2 písm. d) zákona o důchodovém pojištění je právě tento a vyšší stupeň závislosti podmínkou uznání péče o takovou osobu jako doby pojištění pečující osoby, datum 11.2.2008 pak odpovídá dni, kdy byla jeho matka umístěna do domova důchodců v Kojaticích - Velkém Újezdu, čímž žalobce přestal ve smyslu zákona o důchodovém pojištění o svou matku pečovat. Žalobce se dosud neobrátil s návrhem na uznání této náhradní doby pojištění na okresní správu sociálního zabezpečení, a proto ji žalovaný ji nemohl zohlednit. Soud tudíž ani nemohl přezkoumávat, zda a v jakém rozsahu byla zohledněna.

Soud neshledal ani důvodnou argumentaci žalobce, že žalovaná o podaných námitkách rozhodla opožděně. Dle § 88 odst. 4, věty první, zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení orgán sociálního zabezpečení rozhodne o námitkách ve lhůtách stanovených podle [§ 71 správního řádu](#); tyto lhůty počínají běžet dnem doručení námitek orgánu sociálního zabezpečení, který je příslušný k rozhodnutí o námitkách. V posuzovaném případě byly námitky doručeny žalované dne 27. 2. 2017. 30 denní lhůta k vydání rozhodnutí uplynula dne 29.3.2017, přičemž rozhodnutí žalované o námitkách bylo vydáno již dne 28.3.2017, tj. před uplynutím této lhůty.

Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšné žalované nevznikly náklady řízení nad rámec její běžné úřední činnosti a žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, pročež nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. června 2018

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.